

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5351/2545

นาย วีระรัฐ อนุกุล กับพวกผู้ร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1458

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องอ้างว่าได้จดทะเบียนสมรสกันหลอก ๆ เพื่อหวังประโยชน์ในทางการค้า มิได้มีเจตนาจะอยู่กินเป็นสามีภริยากันอย่างแท้จริง ทั้งไม่เคยอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาแต่อย่างใด เหตุที่จดทะเบียนสมรสกันเนื่องจากเชื่อตามหมอดูทำนายเท่านั้น แต่ผู้ร้องทั้งสองมิได้นำพยานอื่นเข้าสืบประกอบว่าตนมิได้อยู่กินฉันสามีภริยากันจริง และได้ส่งสำเนาทะเบียนบ้านว่ามีได้อยู่บ้านหลังเดียวกัน นอกจากนี้ผู้ร้องทั้งสองยังปล่อยเวลาให้ล่วงเลยมาถึง 3 ปีเศษ จึงมายื่นคำร้องขอให้ศาลพิพากษาว่าการสมรสเป็นโมฆะ พฤติการณ์ที่น่าสืบเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าผู้ร้องทั้งสองยินยอมเป็นสามีภริยากันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1458 แล้วไม่มีเหตุที่จะมายื่นคำร้องขอให้ศาลพิพากษาว่าการสมรสของผู้ร้องทั้งสองตกเป็นโมฆะได้

คำพิพากษา

ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องทั้งสองได้ไปจดทะเบียนสมรสกัน ณ สำนักงานทะเบียนอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ในการจดทะเบียนสมรสดังกล่าว ผู้ร้องทั้งสองไม่ได้มีความสมัครใจที่จะสมรสกันอย่างแท้จริง แต่เพียงเพื่อหวังผลประโยชน์ทางการค้า นับตั้งแต่จดทะเบียนสมรสผู้ร้องทั้งสองมิได้อยู่กินร่วมกันฉันสามีภริยาจนถึงปัจจุบัน ต่อมาผู้ร้องทั้งสองได้ไปติดต่อที่สำนักงานทะเบียนอำเภอหาดใหญ่ เพื่อขอให้นายทะเบียนเพิกถอนการสมรสและให้ผู้ร้องที่ 2 กลับคืนสู่สถานะเดิมโดยสามารถใช้คำนำหน้าเป็นนางสาว แต่นายทะเบียนไม่สามารถดำเนินการให้ได้และแจ้งให้ผู้ร้องทั้งสองมายื่นคำร้องต่อศาล เพื่อให้มีคำสั่งว่าการสมรสเป็นโมฆะก่อน ขอให้ศาลมีคำสั่งว่าการสมรสเป็นโมฆะและให้ผู้ร้องที่ 2 กลับสู่สถานะเดิม โดยการใช้คำนำหน้านามเป็นนางสาว ศาลชั้นต้นได้สวนแล้ว มีคำสั่งยกคำร้องขอผู้ร้องทั้งสองอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 9 แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษายืนผู้ร้องทั้งสองฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องทั้งสองว่า กรณีมีเหตุที่จะร้องขอให้ศาลพิพากษาว่าการสมรสของผู้ร้องทั้งสองเป็นโมฆะหรือไม่ ผู้ร้องทั้งสองฎีกาว่า ตามคำเบิกความของผู้ร้องทั้งสองก็ปรากฏว่าผู้ร้องทั้งสองจดทะเบียนสมรสกันหลอก ๆ เพื่อหวังผลประโยชน์ทางการค้าเท่านั้น มิได้ยินยอมเป็นสามีภริยาให้มีผลผูกพันทางครอบครัวจนถึงปัจจุบันผู้ร้องทั้งสองก็มีได้อยู่กินเป็นสามีภริยากัน การกระทำของผู้ร้องทั้งสองเป็นการสมรสที่ผิดจากเจตนาที่แท้จริง ไม่น่าเชื่อว่าจะยินยอมเป็นสามีภริยากันอันขัดต่อ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1458 การสมรสเป็นโมฆะนั้น เห็นว่าผู้ร้องทั้งสองคงมีแต่ตัวผู้ร้องที่ 1 และผู้ร้องที่ 2 อ้างตนเองเป็นพยานมาเบิกความลอย ๆ ว่าผู้ร้องทั้งสองไม่มีเจตนาที่จะอยู่กินเป็นสามีภริยากันอย่างแท้จริง เหตุที่จดทะเบียนสมรสกันเนื่องจากเชื่อตามหมอดูทำนายเท่านั้น แต่ผู้ร้องทั้งสองก็มิได้นำพยานบุคคลอื่นเข้าสืบประกอบว่าผู้ร้องทั้งสองมิได้อยู่กินกันฉันสามีภริยากันอย่างแท้จริงและมิได้มีการส่งสำเนาทะเบียนบ้านให้ปรากฏในสำนวนว่าผู้ร้องทั้งสองมีได้อยู่บ้านเดียวกัน นอกจากนี้ผู้ร้องทั้งสองได้ปล่อยเวลาให้ล่วงเลยมาถึง 3 ปีเศษ จึงมายื่น

คำร้องขอต่อศาลเป็นคดีนี้ พฤติการณ์ตามทางนำสืบของผู้ร้องแสดงว่า ผู้ร้องทั้งสองยินยอมเป็น
สามิภริยากันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1458 แล้วกรณีไม่มีเหตุตามกฎหมาย
ที่ผู้ร้องทั้งสองจะมายื่นคำร้องขอให้ศาลพิพากษาว่าการสมรสของผู้ร้องทั้งสองตกเป็นโมฆะได้ ที่
ศาลอุทธรณ์ภาค 9 แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษามานั้น ศาลฎีกาคดีเยาวชนและ
ครอบครัวเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของผู้ร้องทั้งสองฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

สมชัย เกษขุมพล · อำนวย เต้พันธ์ · สบโชค สุขารมณ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/5351/2545>